

פורים – הרב קוק חלק ג'

הרב קוק ממשיך להביא דוגמאות לגילוי העמוק של פורים: כאשר עם ישראל בימי מרדכי ואסתר קיבל על עצמו את מצוות מגילה, הוא בעצם גילה שהוא רוצה בתורה כולה – הרי אילו עם ישראל לא רצה את התורה, הוא לא היה מוסיף מצוות נוספות. וכך אומרת הגמרא במסכת שבת: אמר רבא אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב (אסתר ט, ז) "קימו וקבלו היהודים" קיימו מה שקיבלו כבר. מדוע דווקא בפורים? כי כפי שהסביר הרב קוק בפורים מתגלה הסוד הפנימי. בפנימיות, כל יהודי מחובר ואוהב את התורה.

כך גם לגבי הקשר בין היהודים – בפנימיות כל היהודים קשורים ומחברים בצורה מוחלטת, ממש כגוף אחד. אמנם בשכל אנושי קשה להבין את זה, אבל בדיוק מהתפיסות האלה אנו צריכים להשתחרר בפורים:

"יהיו לנו ימי הפורים הבאים עלינו לטובה, הימים אשר ברצון קבלנו עלינו את זאת התורה, אשר מני אז קבלנוה על ידי "כפיית הר כגיגית".

יהיו לנו אלו הימים בכל תפיסתם הכוללת, ימים אשר האמרה של "לך כנוס את כל היהודים" צריכה להיות מצלצלת באזנינו בצלצלי שמע לימים שתפרוץ אצלנו ממחבואה היהודי, התודעה הפנימית שלנו והתודעה הבאה מתוך מצפונה של הנשמה החבויה בכל נפש מישראל בקרבה פנימה החסינה יותר מכל עוזתן של ההעזות היותר חצופות, הבאות מתוך הגאווה הנבובה של הידיעות המטעות שהן מסבבות אותנו"

הרב קוק לוקח אותנו שלב אחד קדימה – גם היחס לאויב צריך להשתנות בפורים, כאשר המבט הפנימי מתגלה. ביום-יום אנו מתייחסים לפרטים – מיהו רע ומיהו טוב, אך אנו שוכחים את התהליך הכללי – תהליך של הבאת הגאולה וקריאת שם ה' בעולם כולו. בתהליך זה, כביכול אין רע ואין טוב – אנו לא מבדילים בין ארור המן לברוך מרדכי. כולם, גם הרע – שליחיו של ה' ומביאים את הגאולה. בפורים אנו מגלים שגם הרע – שורשו בטוב.

אנו מתייחסים לעם ישראל כעם אחד, שכל פלגיו, גם החלקים הירודים והרעים, כולם יחד מביאים את תחיית האומה וממילא את הגאולה השלמה וקריאת שם ה' בעולם. זהו סוד היין בפורים, היין שחושף את הפנימיות:

"נערטל את עצמנו פעם מכל אלה הידיעות אשר גם בהיותנו מדברים על דבר עניינינו הכלליים, גם בשעה שאנו אויבים את אויבינו ואנו אוהבים את אוהבינו, גם בשעה שאנו עומדים על ההכרה של איבת העולם אשר לנגדנו מכל ההמנים שבכל הדורות ובשעה שאנו מתמלאים אהבה לכל המצילים והמגינים שלנו, לכל המרדכיים שבכל הזמנים גם אז יאפילו עלינו הידיעות המטעות את האור הבהיר. גם אז אנחנו חושבים בחובנו על דבר נצחונות פעוטים של כתיב כלפי כתיב, של מפלגה כלפי מפלגה. גם אז אנו מנוגעים בעקשנות לקחת את הטפל ולזרוק את העיקר, לדבר רק על דבר קניינים פרטיים, מפעלים של זעיר שם וזעיר שם, של צו לצו וקו לקו, ואנו שוכחים את סוד הגבורה והתפארת העליונה המעטרת אותנו, החבויה בתוכיות נשמתנו, התובעת ממנו את עלבונה והמרעישה את כל יסודי עולם כדי להחיש את גאולתנו השלמה, אשר רק על ידה יראו כל אפסי ארץ ישועת אלקינו.

נגלה נא את אגרת הפורים הזאת בכל פלאותיה העומדת ממעל לכל ידיעותינו הפעוטות ונכריז על כוחו של ישראל המאוחד, המאחד את כל עם ד' לכל פלגיו, שהוא הסוד של היהדות הנצחית שעל ידו נתרומם ונתנשא מעל כל המכשולים אשר בדרך תחייתנו הלאומית, "והיה לד' לשם, זה מקרא מגילה", ונכנס יין יצא סוד"